

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10
תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

התובעת באפ"ח 35385-11-10: ה.ה.
ע"י ב"כ עו"ד ישראל ענדעל (הנתבעת בתה"ס 52291-11-12)

נגד

הנתבע באפ"ח 35385-11-10: מ.פ.
ע"י ב"כ עו"ד ריקי פרידמן ו/או עו"ד סיגל פלד (הנתובע בתה"ס 52291-11-12)

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23

ענייניו של פסק הדין הוא הכרעה בשאלה האם ניתן לאכוף פסק חוץ אם לאו.

הרקע:

1. הגב' ה.ה. (להלן: "האם") הגישה ביום 18.11.2010 תביעה לאכיפת פסק חוץ שניתן, בבית משפט בניו-יורק ביום 23.05.03 כנגד בעלה לשעבר מר מ.פ. (להלן: "האב"). התביעה הייתה במסגרת אפ"ח 35385-11-10.
2. כבוד השופט נפתלי שילה (להלן: "המותב הקודם"), נתן ביום 10.02.2011 פסק דין בתובענה בהיעדר התייצבותו של האב (הוא הנתבע בתביעה האמורה).
3. האב הגיש תובענה לביטול פסק הדין, וביום 19.06.2014, ניתן בתה"ס 52291-11-12, פסק דין על ידי המותב הקודם לביטול פסק הדין שניתן על ידו ביום 10.02.2011 הפעם עקב אי התייצבותה של האם.
4. האם הגישה בקשה לביטול פסק הדין שניתן ביום 19.6.14. ביום 12.11.14 התקיים דיון שבמהלכו הוסכם על ביטול פסק הדין שניתן ביום 19.6.14 ועל מינויו של מומחה מטעם בית המשפט, שיבחן האם מתקיימים התנאים לאכיפה.
5. ניתן פסק דין במעמד הצדדים ביום 7.6.15, וזאת לאחר שהוגשה חוות דעת של המומחה מטעם בית המשפט עו"ד אדווין פרידמן. בחוות דעת המומחה נקבע כי פסק החוץ אכיף ואף נקבע בפסק הדין שלא חלה התיישנות. יצוין כי בסוף פסק הדין ניתנה החלטה ע"י

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1 המותב הקודם, בה נקבע דיון נוסף לאור יתר טענותיו של האב. בדיון שהתקיים ביום
2 17.1.16 קבע המותב הקודם כי דין יתר טענותיו של האב להידחות.
3
- 4 .6 האב ערער לבית המשפט המחוזי, ובמסגרת הערעור שנדון בעמ"ש 4804-03-16 (מיום
5 14.9.17) הסכימו הצדדים להצעת בית המשפט של הערעור, כי התיק יוחזר לבית
6 המשפט למשפחה, וידון בו באשר לטענות ההגנה לפי **חוק אכיפת פסקי חוץ תשי"ח**
7 **1958** וכן הכשלים שהיו בתביעה לטענת האב ובהם, אי הגשת תצהיר, אי הגשת תרגום,
8 כשלים במסירה וכן הסוגיה שהושארה לשיקול דעת בית המשפט לפי סעיף 5 לחוות דעת
9 המומחה.
10
- 11 עוד קבע כב' בית המשפט המחוזי שהשגותיו של האב בהתייחס לקביעותיו של המותב
12 הקודם לעניין ההתיישנות תישמרנה וכי חוות דעת המומחה בכל הנוגע לתנאי האכיפה
13 תישאר על כנה ולא יותר למערער לבקש לחקור את המומחה.
14
- 15 כאמור הצדדים קיבלו את הצעת בית המשפט והתיק הוחזר, לדיון בפני להוציא הקביעה
16 לעניין ההתיישנות, ניתנו גם הוראות מדויקות במה ידון בית משפט קמא, עם החזרת
17 התיק.
18
- 19 .7 בינתיים, המותב הקודם, התמנה לבית המשפט המחוזי, והתיק הגיע אל שולחני.
20
- 21 .8 ביום 02.11.2017 במסגרת קדם המשפט הראשון שהתקיים בפניי, הועדתי את התיק
22 להוכחות עתה, משנשמעו ההוכחות, והצדדים הגישו סיכומיהם בכתב, ניתן פסק דיני.
23
24
25
26
27
- 28 **תמצית הטענות:**
- 29
- 30 .9 האם הגישה כאמור תביעה לאכיפת פסק חוץ שניתן ביום 23.5.2009 במדינת ניו-יורק,
31 המחייב את האב כדלקמן:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1
- 2 9.1 דמי מזונות אישה בסך \$ 6,000.
- 3
- 4 9.2 דמי מזונות חודשיים לקטין בסך \$ 2,300 עד נובמבר 2017.
- 5
- 6
- 7 9.3 לשלם לאם שכר לימוד עבור הקטין בסך \$ 300 מידי חודש.
- 8
- 9 9.4 לשלם לאם \$ 4,000 לשנה עבור קייטנה.
- 10
- 11 9.5 לשלם תשלומים שונים לאם בגין ביטוח בריאות לקטין, ביטוח חיים ועוד.
- 12
- 13 (להלן: "פסק החוץ").
- 14
- 15 10. לטענת האם בית המשפט שנתן את פסק החוץ היה מוסמך לתת אותו, והצדדים כפופים היו
- 16 לדין האמריקאי ולסמכותו של בית המשפט, ופסק החוץ הוא בר ביצוע במדינת ניו-יורק בה
- 17 ניתן.
- 18
- 19 11. האם צירפה לתביעתה חוות דעת של המומחה לדין הזר, עו"ד **ליאון פיין**, כתמיכה לקיומם
- 20 של התנאים המנחים בתביעה.
- 21
- 22 12. ניתן פסק דין בהעדר התייצבותו של האב ביום 10.2.11.
- 23
- 24 13. האב הגיש תביעה מצדו לביטול פסק הדין שניתן כאמור במעמד צד אחד, בתביעת האם
- 25 (תה"ס 52291-11-12).
- 26
- 27 14. האב טען כי פסק החוץ ניתן בהעדר סמכות, ובהתבסס על נתונים שקריים שהציגה האם,
- 28 ונתונים שקריים אלה, עולים כדי פגם בסמכות הבינלאומית של בית המשפט שנתן את פסק
- 29 החוץ.
- 30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1 האב טען עוד כי האם לא הרימה את הנטל הנדרש כדי לאכוף את פסק החוץ, הין היתר
2 מאחר שהתובענה הוגשה 8 שנים לאחר המועד בו ניתן פסק החוץ.
3
- 4 האב הוסיף וטען כי תוכן פסק החוץ סותר את תקנת הציבור.
5
- 6 עוד טען האב כי האם פעלה במרמה אף בעזרתו של המומחה, והציגה מצד שקרי לעניין
7 הסטטוס שלה.
8
- 9
- 10 האב הוסיף וטען שפסק החוץ אינו אכיף במדינת ניו יורק- המדינה בה הוא ניתן.
11
- 12 **דין:**
- 13
- 14 **מבוא**
- 15
- 16 בפסק הדין שניתן ביום 14.9.17 על ידי ערכאת הערעור נקבע כדלקמן:
17
- 18 "השגות המערער לעניין קביעת בית משפט קמא בנושא ההתיישנות תשמרנה,
19 התיק יוחזר לבית משפט קמא על מנת שידון בטענות ההגנה לפי סעיף 6 לחוק
20 אכיפת פסקי חוץ וכן בטענת המערער בדבר אי הגשת תרגום, אי הגשת תצהיר,
21 כשלים במסירה, וכן הסוגיה שהושארה לשיקול דעת בית משפט לפי סעיף 5
22 לחוות דעתו של המומחה. חוות דעת המומחה מטעם בית המשפט בכל הנוגע
23 לתנאי האכיפה לפי סעיף 3 תישאר על כנה ולא יותר למערער לבקש לחקור את
24 המומחה".
25
- 26 למעשה ועל פי הנחיותיה של ערכאת הערעור עלי לדון בסוגיות ספציפיות והכל כאמור
27 לעיל.
28
- 29 הצדדים חלוקים ביניהם האם פסק הדין של המותב הקודם בוטל אם לאו. האב סבור
30 שפסק הדין של המותב הקודם בוטל ואילו האם סבורה שפסק הדין של המותב הקודם
31 לא בוטל.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
21. כפי שאני מבינה, פסק הדין של המותב הקודם הוחזר לבית משפט זה להשלמה בסוגיות הספציפיות המנויות לעיל ויתר הקביעות שניתנו (לדוגמה לעניין ההתיישנות) יותרו על כן. להלן אנמק טעמי:
- 21.1 בערכאת הערעור לא נקבעה קביעה אופרטיבית כי פסק הדין שניתן על ידי המותב הקודם בוטל. נקבע כי התיק יוחזר לבית משפט זה, ואני מבינה שזה לשם השלמה לעניין הסוגיות שהועלו על ידי האב ושלא נידונו בפסק הדין של המותב הקודם.
- 21.2 תימוכין לכך מצאתי גם בקביעה של ערכאת הערעור כי חוות דעת המומחה בכל הנוגע לתנאי האכיפה לפי סעיף 3 לחוק אכיפת פסקי חוץ תשי"ח 1958 (להלן: "החוק") תישאר על כנה ולא יותר לאב לבקש לחקור את המומחה. אם אכן פסק הדין בוטל, כיצד זה חוות הדעת של המומחה נשארה על כנה?
- 21.3 ערכאת הערעור קבעה כי השגותיו של המערער לעניין ההתיישנות תישמרנה. היינו, לאחר שיינתן פסק דין על דרך השלמה בבית משפט זה, וככל שהאב יחפוץ בכך, יהיה באפשרותו להגיש ערעור על פסק דין זה ולהעלות בו גם את השגותיו לעניין ההתיישנות, שהרי פסק דין זה משלים את פסק הדין של המותב הקודם.
22. כבר עתה אציין כי אינני "כבולה" להכרעתו הסופית של המותב הקודם בדבר אכיפת פסק החוץ. כפי שאראה בהמשך פסק הדין, יש עובדות חדשות שחלקן לא הונחו לפני המומחה או לפני המותב הקודם כיון שהתרחשו מאוחר יותר (ראה עניין פסק הדין המתוקן).
23. האב טען כאמור, בתביעתו, טעמים שונים מדוע לא ייאכף פסק החוץ, הן מטעמים דיוניים והן מטעמים מהותיים. אפנה לבחון את טעמי האב מן הקל אל הכבד: קודם הטעמים הדיוניים ולאחר מכן הטעמים המהותיים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10
תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

הטעמים הדיוניים:

העדר תרגום נוטריוני של פסק החוץ:

24. האב טען כי האם לא צירפה לבקשתה לאכיפת פסק החוץ תרגום של פסק החוץ ובכך יש פגם. מנגד האם טענה כי מאז שניתן פסק הדין הגיש האב בקשות לרוב ולא טען דבר בקשר להעדר התרגום ולפיכך יש לראות בכך ויתור מצדו.

25. **סעיף 30 לפקודת הראיות (נוסח חדש) תשל"א 1971** קובע כי ניתן להגיש מסמך לא בעברית, בכפוף לסייג שלהלן:

"30. יפוי-כוח או כל מסמך אחר שבכתב שנערכו או שהוצאו במקום שמחוץ לשטח שחל עליו משפט מדינת ישראל, מותר בכל משפט או ענין אזרחיים, ובכפוף לכל סייג מוצדק, להוכיחם באישורם של הצדדים שהוציאו, או בהצהרה שבכתב של אחד מעדי האימות, שנמסרו כנחזה בפני אחד מאלה:

- (1) נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי, וקוימו בכתב חתום בידו ובחותמתו על גבי המסמך או בנספח אליו;
- (2) נוטריון ציבורי, וקוימו בכתב חתום בידו ובחותמתו הנוטריונית ואומתו בכתב בידי נציג דיפלומטי או קונסולרי ישראלי ובחותמתו הרשמית על גבי המסמך או בנספח אליו".

אין ספק שהאם לא מילאה את המתחייב מן התקנה האמורה.

26. תקנה 355 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד 1984 קובעת בהקשר זה לאמור:

"המבקש יגיש לבית המשפט, לפי דרישתו, תרגום פסק-החוץ לשפה העברית שאישרו נציג דיפלומטי או קונסולרי של ישראל המשמש בתפקידו במדינת

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1 הפסק, או של מדינת הפסק המשמש בתפקידו בישראל, או שאושר בדרך אחרת
2 להנחת דעתו של בית המשפט או הרשם" (ההדגשה אינה במקור ש.ג.)

3
4 27. לא מצאתי שבית המשפט דרש תרגום אך כאמור לעיל מן הראוי היה שתרגום
5 כזה יוגש.

6
7 28. אין בידי לקבל את טענת האם כי יש לראות ויתור מצד האב על דרישת התרגום,
8 שכן הדרישה הופיעה בבקשתו לביטול פסק הדין.

9
10 29. עם זאת יש לומר כי תקנה 355 לעיל מהווה "דין מיוחד" לעומת האמור בסעיף 30
11 לפקודת הראיות ולפיכך, אם בית המשפט לא דרש תרגום נוטריוני- לא ניתן לומר
12 שנפל פגם מהותי היורש לשורשו של עניין עקב העדר התרגום.

13
14 30. סיכומה של נקודה זו – הטענה נדחית.

העדר תצהיר התומך בכתב התביעה:

15
16
17
18
19 31. תקנה 354 לתקנות סדר הדין האזרחי התשמ"ד 1984 קובעת את אשר יש לצרף
20 לבקשה לאכיפת פסק חוץ:

21
22 "לבקשה יצורפו –

23 (1) העתק מפסק-החוץ שאישרה רשות מוסמכת של המדינה שבה ניתן;

24 (2) תצהיר לאישור העובדות המוכיחות את קיומם של כל אחד מהתנאים

25 הנקובים בסעיף 3 לחוק".

26
27 32. אם לא צורף התצהיר התומך בבקשה- הרי יש בכך כשל. עם זאת- כזכור לא
28 הוגשה תגובה הנתמכת בתצהיר. דרישת התצהיר היא קונסטטיטיבית ואין
29 בידי לקבל הטענה כי לכאורה האב ויתר על טענה זו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10
תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1 עם זאת, אני סבורה כי ניתן לראות בתצהיר התומך בבקשתה של האם לביטול
2 פסק הדין שניתן ביום 19.6.14 בו הצהירה על פסק החוץ כתצהיר התומך גם
3 בתובענה שהוגשה על ידה לאכיפת פסק חוץ.
4
- 5 34. אני דוחה אפוא טענה זו.
6
- 7 **המצאה וסמכות:**
8
- 9
- 10 35. לטענת האם היא ביצעה המצאה כדין אל האב ואילו האב- כפר בכך. אבדוק
11 אפוא את התשתית הראייתית שהונחה בפני .
12
- 13 36. בבקשה מס' 3 באפ"ח 35385-11-10 פנה האב לקבל תצהיר השליח שכן לדבריו
14 נפתח נגדו להפתעתו תיק הוצאה לפועל על סמך פסק הדין שניתן בתיק זה
15 (ובפסק הדין נקבע שפסק החוץ אכיף) האב הוסיף בסעיף 5 לבקשתו :
16
- 17
- 18 "בדיקת תיק התובענה שנפתח בבית משפט נכבד זה, העלתה כי הוא ניתן על
19 בסיס תצהיר שליח של ב"כ המשיבה אשר הוגש לביהמ"ש הנכבד, בדיון
20 שנערך ב- 10.2.11 ולפיו ביצע השליח "מסירה" של כתב התביעה ביום
21 17.1.11 למבקש עצמו".
22
- 23 האב הוסיף וטען בסעיף 6 לבקשתו :
24 "דא עקא בדיקת ב"כ המבקש העלתה כי אין בתיק תצהיר של שליח המשיבה
25 בדבר המסירה"
26
- 27 37. עיון בפרוטוקול הדיון בתיק זה מיום 10.2.11 מראה כי באה כוחה של האם
28 הצהיר כך :
29

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1 " ביצעתי אישור מסירה לנתבע והוא גר לסירוגין בארץ. אני מצרף תצהיר
2 מהשליח אשר מעיד כי ביום 17.1.11 מסר את כתב התביעה לידי המשיב
3 והמשיב סרב לחתום עליו.

4
5 אני מבקש פסק דין בהעדר הגנה והוצאות"

6
7 בהמשך להצהרה זו ניתן פסק הדין.

8
9 אציין כי בסיכומיה, טענה האם כי ביום 22.6.11 הגישה לבית המשפט את אישור .38
10 המסירה של כתב התביעה בצירוף תצהיר מוסר מר י. חתום ובאישור נוטריון. לטענת
11 האם בסיכומיה (ראה סעיף 32 מהם) כי בדיון שהתקיים בפני כב' המותב הקודם "זימן
12 המשיב (הכוונה ככל הנראה לאב – ש.ג.) רק את עו"ד בישיץ וסירב לזמן את המוסר
13 מר י. להעיד".

14
15 אני מניחה שכוונת האם בסיכומיה היא להחלטת המותב הקודם מיום 12.6.11 בבקשה
16 מס' 3, בה נקבע " ב"כ המשיב (צ"ל המשיבה ש.ג.) עו"ד בישיץ ימציא את אישור
17 המסירה לב"כ המבקש בתוך 7 ימים".

18
19 כזכור פסק החוץ בוטל ביום 19.6.14 (ראה פסק דינו של המותב הקודם בתה"ס
20 52291-11-12)
21 זאת ועוד: ביום 7.6.15 ניתנה החלטה על ידי המותב הקודם בתה"ס 52291-11-12 כי:
22 (ראה סעיף 4 להחלטה)

23
24 "שאלת ההמצאה כבר אינה רלבנטית מאחר ואין מחלוקת כי התביעה נמסרה
25 בשלב כלשהו לתובע"

26
27 אין בידי לקבל את טענת האב באשר ל"דפוס מוכר" בהתנהלות האם והטענה .40
28 שכביכול בעוד 2 תיקים, טענה שבוצעה מסירה, אשר כלל לא בוצעה. אין תוקף
29 לדוקטרינה של "מעשים דומים בעבר" במשפט האזרחי.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1 41. לכאורה היה מקום לשאלה אם הזמן השליח מר י. לחקירה ובכל הכבוד טועה האם
2 בסיכומיה. האם הטוענת שלא היה מקום לשאלה זו, הטעם לכך הוא שעל פי הנחיית
3 ערכאת הערעור יש לדון בכשלים אם היו כאלה במסירה.
4
5 העולה מן המקובץ- כיון שעד היום תצהירו של מר י. לא נמצא בבית המשפט (גם לא
6 נסרק למערכת) ומשלא ניתן לב"כ האב לחקור את השליח מר י.- ניתן לומר שלא
7 בוצעה כלל המצאה, ולכאורה יש כשל בהמצאה ובהעדר המצאה לא היה מקום לתת
8 פסק דין במעמד צד אחד.
9
10 42. יחד עם זאת, ולאור הקביעה כי האב קיבל את פסק הדין, וגם התדיין בבית משפט זה
11 ובערכאת הערעור על תוכן כתב התביעה נראה ששאלת "ההמצאה" אכן אינה רלבנטית
12 עוד.
13
14 43. טעמים משפטיים נוספים, תומכים במסקנתי שלעיל. כידוע קבעה הפסיקה כי ניתן
15 לראות את כלל "הידיעה" כחריג לכלל "ההמצאה", אשר נועד לאכוף את כללי סדר
16 הדין האזרחי כרוחם ועל-פי תכליתם האמתית. תכליתם של כללי סדר הדין לקבוע
17 מסגרת דיונית מוגדרת להליכים אזרחיים בבת-המשפט אשר תאפשר פעולה תקינה
18 ויעילה של המערכת השיפוטית תוך שמירה על זכויותיהם הדיוניות של בעלי-הדין
19 והבטחת "יומם" בבית-המשפט.
20
21 החובה הקבועה בתקנות לבצע המצאה כדין של כתבי-בי-דין לבעלי-הדין נועדה
22 להבטיח כי כל שלב וכל פעולה בהליך השיפוטי שהם צד לו יהיו בידיעתם, וכי מרוץ
23 התקופה
24 לנקיטת הליך משפטי בידי בעל-דין על יסוד אותו כתב-בי-דין יחל מעת שהומצא לידי
25 כדן, שאם לא כן עלולה זכותו הדיונית להיפגע. כלל דיוני זה נועד להגן על זכויותיו
26 הדיוניות של בעל-הדין, והוא נשמר בהקפדה.
27
28 44. עם זאת אם חרף היעדר המצאה כדין כאמור הגיע כתב-בי-הדין בפועל לידי בעל-הדין,
29 וניתנו בידי עקב כך מלוא האמצעים לפעול על-פיו, הושגה תכלית ההמצאה במלואה בדרך
30 אחרת. בנסיבות אלה ובמסגרת החובה הכללית לפעול בהליך הדיוני בתום-לב, חובה על
31 בעל-הדין לפעול במסגרת מגבלות הזמן הקבועות בתקנות. לפיכך מאותו מועד שבו תוכנו

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1 של כתב התביעה הגיע לידיעתו של הנתבע, הוא יהא מנוע מהעלאת הטענה כי חרף קיומו
2 של כתב התביעה בידי וידיעת תוכנו, הוא לא פעל במסגרת המועדים הקבועים בתקנות
3 מחמת אי-המצאה פורמאלית של אותו כתב.
4
- 5 מניעות זו מתיישבת עם עקרונות הסדר הדיוני ועם תכליתו וכן עם התפיסה המושרשת
6 שלפיה חובת תום-הלב, החוצה שתי וערב את מסגרות המשפט כולן, חלה גם על כללי סדר
7 הדין באשר הם (השווה: רע"א 1415/04 סרביאן נ' סרביאן פ"ד נט(2) 440)
8
- 9 ענייננו נופל בגדרו של כלל "הידיעה", הגובר בנסיבות עניין זה על כלל "ההמצאה". האב .45
10 פעל להגשת בקשה לביטול פסק-הדין לאחר שנודע לו על קיום פסק-הדין נגדו ובמסגרת זו
11 נחשף לכתב התביעה שהוגש ע"י האם.
12
- 13 כזכור פסק הדין שניתן לטובת האם במעמד צד אחד ביום 10.2.11 בוטל לאור בקשתו של .46
14 האב (ראה פסק הדין שניתן ביום 19.6.14). ממילא אין כל רלוונטיות לשאלת ההמצאה
15 האם כתב התביעה הומצא כדין לאב האם לאו וזאת משעה שפסק הדין שניתן לטובת האם
16 בשנת 2011 בוטל ולאור העובדה כי ביום 7.6.15 ניתן על ידי המותב הקודם במעמד הצדדים
17 פסק דין חדש המורה על אכיפת פסק החוץ.
18
- 19 **סיכומה של נקודה זו:** לאור הוראת ערכאת הערעור דנתי בשאלת ההמצאה והגעתי לכלל .47
20 מסקנה כי אכן האם לא עמדה בנטל המוטל עליה להראות כי כתב התביעה הומצא כדין
21 לאב וזאת בעת שניתן פסק דין בשנת 2011. עם זאת, לעניות דעתי ונוכח הניתוח שלעיל אני
22 דוחה את טענת האב.
23 בשולי דברים אלה אוסיף, כי למרבה הצער נוכח האמור לעיל, הדיון בסוגיה זו היה לעניות
24 דעתי – מיותר.
25
26
- 27 **הסמכות:**
- 28
- 29 שאלת הסמכות לא הייתה במסגרת השאלות שערכאת הערעור הורתה לדון בהן עם זאת .48
30 אקדיש לכך את ראש הפרק הזה, בהתחשב בכך שניתן לראות שאלה זו "כנגזרת"
31 משאלת ההמצאה.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1
2 49. כזכור לטענת האב, האם רימתה במתן פרטיו (ראה סעיף ב (2) לסיכומי האב) **"במטרה**
3 **להקנות לבית המשפט סמכות לדון בבקשת האכיפה"**.

4
5
6 50. אין בידי לקבל את טענת האב ולהלן אנמק;

7
8 50.1 האם לא רימתה באשר למגורי האב. בא כוחה של האם אמר בעמוד 1
9 לפרוטוקול אפ"ח 35385-11-10 :

10
11 **"ביצעתי אישור מסירה לנתבע, והוא גר לסירוגין בארץ. אני מצרף**
12 **תצהיר מהשליח אשר מעיד כי ביום 17.1.11 מסר את כתב התביעה**
13 **לידי המשיב" (ההדגשה אינה במקור ש.ג.)**

14
15 50.2 גם בכתב התביעה באפ"ח 35385-11-10 אמרה האם בסעיף 2 :

16
17 **"המשיב מחזיק במספר אזרחויות, ומחלק את זמנו בין מדינת**
18 **ישראל, בריטניה וארה"ב"**

19
20
21
22 50.3 גם אם האב היה תושב חוץ ובא לארץ לחגים או מסיבה אחרת ונעשתה
23 לו

24 המצאה (גם אם סרב לקבלה) הרי זו המצאה לכל דבר.
25 50.4 מכל מקום, שאלת האזרחות אינה רלבנטית כלל להמצאה ולתוקפה.

26
27 51. אני דוחה אפוא גם טענה זו.

28
29
30 טעמים מהותיים:

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10
תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

טעמי ההגנה שלא לאכוף פסק חוץ:

52. טעמי ההגנה שלא לאכוף פסק חוץ קבועים בסעיף 6 לחוק אכיפת פסקי חוץ תשי"ח-1958 כפי שיובא להלן:

- 1
2
3
4
5
6 "6. (א) פסק-חוץ לא יוכרז אכיף אם הוכח לבית המשפט אחד מאלה:
7 הפסק הושג במרמה; (1)
8 האפשרות שניתנה לנתבע לטעון טענותיו ולהביא ראיותיו לפני (2)
9 מתן הפסק לא הייתה, לדעת בית המשפט, סבירה;
10 הפסק ניתן על ידי בית משפט שלא היה מוסמך לתתו על-פי (3)
11 כללי המשפט הבין-לאומי הפרטי החלים בישראל;
12 הפסק נוגד פסק דין אחר שניתן באותו ענין בין אותם בעלי דין (4)
13 ושעודנו בך-תוקף;
14 בעת הגשת התביעה בבית המשפט במדינה הזרה היה משפט (5)
15 תלוי ועומד, באותו ענין ובין אותם בעלי דין, בפני בית משפט או
16 בית דין בישראל"

17
18 53. הטעמים המנויים בסעיף 6 בחוק אינם מצטברים ולפיכך אם יוכח אחד הטעמים
19 המנויים לעיל- לא ייאכף פסק החוץ.

20
21 54. אדון כעת בטענות ההגנה מפני אכיפה המנויות בסעיף 6 לחוק, שנטענו על יד האב.
22

הטענה בדבר מרמה בהוצאת פסק החוץ:

23
24
25 55. סעיף 6(א)(1) לחוק קובע את טענת המרמה כטענת הגנה נגד אכיפתו של פסק חוץ בכל
26 הנוגע לעניין קליטתו של פסק הדין הזר. הפסיקה קבעה כי נטל ההוכחה בעניין מרמה
27 בפסק חוץ הוא נטל מוגבר המוטל על שכמו של הטוען זאת.
28

29 להלן אצטט דברים היפים לענייננו מתוך פסק הדין שניתן על ידי כב' השופט שוחט
30 בה"פ (ת"א) 30752-05-11 גזפרום טרנסגז אוכטה בע"מ נ' דאבל קיי מוצרי דלק 1996
31 בע"מ (פורסם במאגר "נבו") (19.3.12):

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1 "בפסיקה ובספרות מקובל להבחין בין "מרמה חיצונית" לפסק הדין,
2 היינו מעשה מרמה אשר פגם בהליכים מלבר פסק הדין ומתייחס
3 לעובדות
4 החיצוניות לו (כגון, השגתו של פסק הדין בשוחד או בקנוניה), לבין
5 "מרמה
6 פנימית", ביחס לעובדות הנוגעות לתוכן פסק הדין (כגון, היותו מבוסס על
7 עדות שקר, מסמך מזויף שהוגש כראיה וכדומה).

8
9 בספרה של המלומדת נ' זלצמן, מעשה- בית-דין בהליך אזרחי (תשנ"א -
10 1991), נאמר בהקשר זה (בעמ' 599):
11 מושג התרמית נתפש בהקשר זה בצורה רחבה ביותר, דהיינו, ככולל כל
12 מצב של שחיתות המידות בעת ניהול המשפט. התרמית יכולה שתתבטא
13 במסירת עדות-שקר מטעמו של בעל דין או הבאת מסמך מזויף כראיה...
14 ויכול שהתרמית תגרום להכשלת בעל-הדין שכנגד ותמנע ממנו את
15 ההזדמנות להציג לפני בית-המשפט כיאות את תביעתו או הגנתו, החל
16 ממתן שוחד לבית-המשפט, עשיית קנוניה עם נציגו המשפטי של בעל-
17 הדין שכנגד ועד להכשלת בעל-הדין שכנגד ביחס לעצם קיומם של
18 ההליכים או ביחס לטיבם, או על ידי השגת הסכמתו בתרמית לגבי
19 עובדות כלשהן או טענות כלשהן... הטענה שפסק-הדין הושג בדרכי
20 מרמה כלפי בית-המשפט [תוקפת] את פסק-הדין 'מבחוץ' במובן זה
21 שהיא מעלה עובדות חיצוניות לפסק, המעידות על פגם חמור בהליכי
22 המשפט ובתקינות התהליך של מתן ההכרעה השיפוטית.

23
24 העקרונות בדבר סופיות הדיון ומעשה בית דין מצדיקים לדרוש מן
25 המבקש לבטל פסק דין בעילה של מרמה להוכיח את טענותיו במידה
26 מוגברת, ובוודאי אין הוא יכול להפריחן לחלל האוויר כך סתם (ע"א
27 624/88 גולד נ' מעוז ואח', פ"ד מד(1) 497; ע"א 400/86 עזבון המנוח בן
28 ציון קריגר ז"ל ואח' נ' ס' ש' קריגר, פ"ד מב(4) 500; וראה גם דברי כבוד
29 הנשיא ברק (כתוארו אז) בע"א 3441/01 הנ"ל, בעמ' 19). כך יש לנהוג גם
30 בעניינו של חייב על פי פסק חוץ המבקש לטעון טענת מרמה על פי החוק"
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1 העולה מן המקובץ- תקיפת פסק החוץ הוא אך ורק בטענת "מרמה חיצונית" ולא בטענת
2 "מרמה פנימית". במקרה הנדון בפני, טענתו של האב הוא למרמה פנימית ולא למרמה
3 חיצונית, ולכאורה, כבר כאן, הייתי צריכה לדחות את טענתו, שכן החוק אינו מכיר
4 טענת הגנה לאכיפת פסק חוץ עקב "מרמה פנימית".
5
- 6 56. זאת ועוד: בית המשפט הדן בבקשה לאכיפת פסק חוץ אינו משמש כערכאת ערעור על
7 בית המשפט הזר, ונטייתו היא "לכבד את הפסק כמות שהוא ולא להרהר אחר מידותיו"
8 (ע"א 221/78 עובדיה נ' כהן, פ"ד לג(1) 293, 296).
9
- 10 בית המשפט אינו נזקק לבדיקה מחודשת של ההליך המשפטי שהתנהל בבית המשפט
11 הזר, הוא אינו בודק את הנכונות העובדתית או המשפטית של פסק החוץ ואינו נדרש אף
12 לנימוקי הפסק. הבחינה שמקיים בית המשפט הדן בבקשת אכיפה היא של "קליפת
13 הפסק' ולא של תוכנו" (ה"פ (מחוזי-י-ס) 246/96 שובל נ' פרטוק (לא פורסם, [פורסם
14 בנבו], 24.4.01)). משכך, אף אם תימצא טעות בפסק החוץ כטענת האב, ואפילו תהא זו
15 טעות הגלויה על פני הפסק, לא יהא בכך כדי למנוע את אכיפתו של פסק החוץ בשל כך.
16
- 17 משכך, אין בידי לקבל את טענותיו של האב בדבר העובדות הלא נכונות לכאורה שהוצגו
18 ע"י האם לפני כב' השופטת ינסי ב- supreme court בניו יורק, ושבעקבותיהן ניתן
19 פסק החוץ.
20
- 21 58. כזכור, האב טען כי בית המשפט בארצות הברית נתן ביום 10.5.16 פסק דין מתוקן
22 לגירושין בין הצדדים (להלן: "פסק הדין המתוקן"). לטענתו של האב פסק הדין המתוקן
23 מבטל חלק מחיובי פסק החוץ. פסק הדין המתוקן הוגש לערכאת הערעור במסגרת עמ"ש
24 4804-03-16 והאב טען שיש באכיפת פסק החוץ משום מרמה שכן בינתיים ניתן פסק דין
25 מתוקן.
26
- 27 מנגד טענה האם כי פסק הדין המתוקן אינו חלוט וכי הוגש עליו ערעור.
28
- 29 59. בעניין זה לעניות דעתי כי דין טענתו של האב בדבר מרמה להידחות.
30

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1 התובענה לאכיפת פסק חוץ הוגשה ביום 18.11.10, הווה אומר: בעת שהוגשה התובענה
2 לאכיפת פסק חוץ טרם ניתן פסק הדין המתוקן כך שהקביעה שפסק הדין אינו אכיף
3 אינה מבוססת על מרמה כלשהי.

4
5 עם זאת, ייתכן שלעובדה כי בינתיים ניתן בשנת 2016 פסק דין מתוקן תהיה השלכה
6 לעניין שאלת תום הלב או לעניין השאלה האם יש הגנה במסגרת סעיף 6 לחוק, עקב מתן
7 פסק הדין המתוקן אך מרמה אין כאן.

8
9 **60. סיכומה של נקודה זו: אני מורה על דחיית טענת המרמה שהועלתה על ידי האב.**

סעיף 5 לחוות דעת המומחה - האם פסק החוץ נוגד את תקנת הציבור?

10
11
12
13
14
15 **61.** כזכור קבעה ערכאת הערעור כי על בית משפט זה להידרש לסוגיה שהושארה לשיקול
16 דעת בית משפט לפי סעיף 5 לחוות דעתו של המומחה.

17
18 בסעיף 5 לחוות דעת המומחה צוין כך:

19
20 **"בנוגע לתנאי 3 (3) לחוק, פסקי דין בענייני גירושין ניתן לאכוף בישראל**
21 **בלשכת הוצאה לפועל. לעניות דעתי אין בפסק הדין קביעה הנוגדת את**
22 **תקנת הציבור. אולם כבוד בית המשפט הינו הגורם לקביעה זו מאחר**
23 **ואינו קשור לדין הזר אלא לתורת המשפט הישראלית."**

24
25
26 **62.** האב טען כי אכיפת פסק החוץ נוגדת את תקנת הציבור כיון שהאם **"עוברת על הוראות**
27 **סעיף 7 לפקודת הנישואין והגירושין (רישום)"** (ראה האמור בסעיף ו' עמוד 6 לסיכומי
28 האב). מנגד כפרה האם בטענות האב.

29
30 **63.** עיון בטענות האם בסיכומיה מראה כי האב טען שהעובדה שנישואי האם אינם רשומים
31 יש בכך משום עברה על סעיף 7 לפקודת הנישואין והגירושין (רישום).

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1
2 אינני מצליחה להבין את הטענה ולרדת לעומקה. אני מקבלת את טענת האם בסיכומיה
3 (סעיף 41 מהם) כי אין קשר בין מצבה האישי לבין אכיפת פסק החוץ נשוא התובענה.
4

5 64. אם לטענת האב, חייה של האם עם גבר אחר שוללים ממנה מזונות אישה, הרי לטענה זו
6 לכאורה יכול היה להיות מקום בהיות הדין בארץ שולל מזונות אישה במקרה כזה, אך
7 ממילא הטענה הועלתה בפני הערכאות בארצות הברית ופסק הדין המתוקן ביטל את
8 החיוב במזונות האישה וזה יכול להיחשב טעם נפרד (כטענת הגנה נגד אכיפת פסק החוץ)
9 אך לא כנימוק הגורס פגיעה ב"תקנת הציבור".
10

11 65. אני דוחה גם טענה זו של האב.

12 טענת ההתיישנות:

13 14
15 66. סעיף 5 לחוק קובע כדלקמן:

16
17 "לא ייזקק בית המשפט לבקשת אכיפה של פסק-חוץ שהוגשה כעבור יותר
18 מחמש שנים מיום מתן הפסק, אלא אם הוסכם בין ישראל לבין המדינה בה ניתן
19 הפסק על תקופה אחרת, או אם מצא בית המשפט סיבות מיוחדות המצדיקות
20 את האיחור".
21

22 67. אקדים ואומר כי לא היה כל מקום לפירוט טענת ההתיישנות מכוח סעיף 5 לחוק על ידי
23 האב בפרק ז' לסיכומיו ולהלן אנמק:
24
25

26
27 67.1 ערכאת הערעור הורתה שלא לדון בטענת ההתיישנות ואף קבעה כי השגותיו של
28 האב בעניין ההתיישנות תישמרנה. אני מניחה שככל שערכאת הערעור הייתה
29 חפצה כי עניין "ההתיישנות" יפתח מחדש בבית משפט זה, הרי שהיא הייתה
30 קובעת כך מפורשות כפי שהיא קבעה בעניין סעיף 5 לחוות דעת המומחה,
31 לטענות ההגנה מכוח סעיף 6 לחוק, לכשלים במסירה וכו'.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30

67.2 ערכאת הערעור קבעה "שההשגות של המערער לעניין קביעת בית משפט קמא בנושא ההתיישנות תישמרנה". לעניות דעתי המילה "השגה" היא מילה השמורה להליכים המתנהלים בערכאת הערעור. אני מבינה שכוונת ערכאת הערעור הייתה שככל שהאב יחפוץ בערעור על פסק דין זה, יהיה באפשרותו להעלות בערעור גם את ההשגות שהועלו על ידו בעבר בעניין ההתיישנות.

67.3 לא סביר בעיני שערכאה דיונית אחת תדון כערכאת ערעור על רעותה, באותה דרגת הירארכיה. משמעות הדבר שלא אוכל לדון מחדש בקביעות המותב הקודם לעניין ההתיישנות. כזכור המותב הקודם ציין בפסק דינו מיום 7.6.15 "כי הפלוגתא היחידה שבין הצדדים היא האם התביעה של האם התיישנה מאחר ופסק הדין ניתן בשנת 2003 והאם הגישה את התביעה בשנת 2010" המותב הקודם דן בפסק דינו באריכות בטענת ההתיישנות שהייתה לעניות דעתו הפלוגתא היחידה בין הצדדים ונתן את דעתו על כך.

67.4 בשולי דברים אלה יצוין כי האם לא התייחסה, ובצדק, בסיכומיה לעניין ההתיישנות. לעניות דעתי פסק דינו של המותב הקודם בעניין התיישנות ממצה ומשכנע.

68. לאור האמור לעיל, אני מורה על דחיית הטענה בדבר ההתיישנות.

הטענה בדבר קיומו של פסק דין מתוקן המבטל את פסק החוץ

69. אין חולק כי ביום 10.5.16 ניתן פסק דין מתוקן שלמעשה שינה את פסק החוץ והחייבים על פיו.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

70. העובדה שקיים פסק דין מתוקן שמשנה את פסק החוץ, יכולה להיחשב כהגנה לאי אכיפתו של פסק החוץ לפי סעיף 6 (א) (4) לחוק.

להלן אביא את ציטוט סעיף 6 (א) (4) לחוק:

6" (א) פסק-חוץ לא יוכרז אכיף אם הוכח לבית המשפט אחד

מאלה:

(4) הפסק נוגד פסק דין אחר שניתן באותו ענין בין אותם

בעלי דין ושעודנו בר-תוקף"

71. סעיף 6 (א) (4) לחוק מונה שלושה תנאים מצטברים לקיומה של ההגנה האמורה בסעיף: האחד- הפסק נוגד פסק דין אחר שניתן באותו ענין, השני- פסק הדין האחר ניתן בין אותם בעלי דין, השלישי- פסק הדין האחר עודנו בר תוקף. כעת אבחן האם התנאים האמורים לעיל מתקיימים:

71.1 לטעמי, פסק הדין המתוקן נוגד את פסק החוץ, ולפיכך מתקיים התנאי הראשון בסעיף 6 (א) (4) לחוק. להלן אנמק:

71.1.1 בפסק הדין המתוקן בוטלו מזונות האישה אשר נקבעו בפסק החוץ.

71.1.2 בפסק הדין המתוקן בוטל החיוב של האב לדאוג לביטוח חיים לאם ולילדם המשותף.

71.1.3 בפסק הדין המתוקן שונה סכום המזונות של ילדם המשותף של הצדדים לסכום של 883.30 דולר לחודש.

71.2 המסקנה: פסק הדין המתוקן נוגד את פסק החוץ ומשכך התנאי הראשון בסעיף 6 (4) לחוק מתקיים.

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

- 1 **71.2 התנאי השני** קובע כי הפסק האחר (היינו פסק הדין המתוקן) ניתן בין אותם
2 בעלי
3 דין. אין חולק כי פסק הדין המתוקן ניתן בין אותם בעלי דין, האב והאם
4 **ומשכך מתקיים גם התנאי השני הקבוע בסעיף 6 (4) לחוק.**
5
6 **71.3 התנאי השלישי** קובע כי על פסק הדין האחר להיות בתוקף. ההגנה
7 הקבועה בסעיף 6 לחוק לא קובעת שפסק דין האחר (כלומר פסק הדין המתוקן)
8 צריך להיות חלוט אלא די בכך שפסק הדין המתוקן הינו בתוקף. אמנם הוגש על
9 פסק הדין המתוקן ערעור- אך הוא עדיין בתוקף **ומכאן שגם התנאי השלישי**
10 **מתקיים.**
11
12 72. אין בידי לקבל את טענת האם שפסק הדין המתוקן אינו חלוט. בסעיף 6 (א) (4) לחוק לא
13 נקבע בפסק הדין האחר צריך להיות חלוט אלא מספיק שהוא בתוקף. ככל שפסק הדין
14 המתוקן לא יבוטל הרי שהאם תוכל לבקש את אכיפתו. אחד מתנאי האכיפה המנויים
15 בסעיף 3 לחוק הוא שפסק החוץ יהיה חלוט.
16
17 **73. מן המקובץ עולה כי כלל התנאים הקבועים בסעיף 6 (4) לחוק מתקיימים ומכאן שאין**
18 **כל אפשרות לאכוף את פסק החוץ.**
19
20 74. בשולי דברים אלה אציין כי פסק החוץ אכן חלוט כפי שקבע המומחה. ברם, משעה
21 שניתן פסק דין מתוקן המשנה את פסק החוץ, לא ניתן להורות על אכיפת פסק החוץ.
22 הדבר דומה לתביעת מזונות שהוגשה ושניתן בה פסק דין, פסק הדין הפך לחלוט (להלן:
23 "פסק דין הראשון") לאחר מכן הוגשה תביעה להפחתת מזונות ובתביעה זו ניתן פסק
24 דין המשנה את הקביעות שניתנו בפסק הדין הראשון (להלן: "פסק הדין השני"). ברור
25 לכל שלא ניתן לאכוף את פסק הדין הראשון הגם שהינו חלוט שכן ניתן פסק דין מאוחר
26 יותר הנוגד את האמור בו. כך גם בענייננו פסק הדין המתוקן נוגד את פסק החוץ חרף
27 היותו של פסק החוץ חלוט ומשכך אין להורות על אכיפתו.
28
29 75. יצוין כי ככל שפסק הדין המתוקן יבוטל, הרי שככל שהאם תהיה חפצה בכך יהיה עליה
30 להגיש תובענה מתאימה לאכיפת החוץ החדש שיתקבל.
31

בית משפט לענייני משפחה בתל אביב - יפו

תאריך: 24.6.2018

אפ"ח 35385-11-10

תה"ס 52291-11-12

בפני כב' השופטת שפרה גליק

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25

סיכומו של דבר:

76. אני מורה על דחיית התובענה לאכיפת פסק חוץ.

77. לאחר ששקלתי בדברים, ועקב היות סיכומי הצדדים בלתי מספקים בלשון המעטה, אינני עושה צו להוצאות.

78. ניתן לפרסום בהשמטת שמות הצדדים.

79. המזכירות תמציא את פסק הדין לצדדים.

80. המזכירות תסגור התיקים שבכותרת.

ניתן היום, י"א תמוז תשע"ח, 24 יוני 2018, בהעדר הצדדים.

שפרה גליק
שופטת